تبیین رابطه بین پاداش هیئت مدیره و اقلام تعهدی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس تهران

فرشید خیراللهی
استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه رازی
احمد کرمی
کارمند دانشگاه پیام نور

چکیده

بر اساس تئوری کارگزاری یا نمایندگی، سازمان مجموعه ای از قراردادهاست. موجودیت یک واحد تجاری بر مبنای قراردادهای منعقده اش می باشد. این قراردادها می توانند به صورت مکتوب و نوشته باشند، و یا به صورت نا نوشته. یکی از مهمترین این قراردادها، قرارداد و یا طرح پاداش بین سهامداران عمده و مدیران شرکت است.رابطه نمایندگی قراردادی است که بر اساس آن صاحبکار یا مالک نماینده یا عامل را از جانب خود منصوب نموده و اختیار تصمیم گیری را به او تفویض می کند. موضوع تئوری نمایندگی ، مطالعه تعرض بین صاحبکار و عامل است. این تضاد از متفاوت بودن اهداف آنان ناشی می شود. در رابطه نمایندگی فرض می شود که هر یک از طرفین سعی دارند منافع خود را حد اکثر کنند. فرض وجود تضاد منافع بین صاحبکار یا مالک و نماینده یا عامل موجب می شود که هر یک سعی در بهینه و حداکثر نمودن منافع خویش باشند. هدف این تحقیق بررسی رابطه بین پاداش هئیت مدیره و اقلام تعهدی است که در دوره زمانی ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۲ مورد بررسی قرار می گیرد. جامعه آماری پژوهش شرکتهای مورد پذیرش در بورس اوراق بهادار که با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی تعداد ۸۰ شرکت انتخاب و آزمون فرضیه ها با نرم افزارSPSS و به کمک آماره های توصیفی و استنباطی نظیر تحلیل همبستگی، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج به دست آمده در این پژوهش حاکی از رابطه منفی و معنادار بین پاداش هیات مدیره اقلام تعهدی غیرعادی وجود دارد. همچنین مشخص شد که بین پاداش مدیران و کیفیت اقلام تعهدی در بازار سرمایه ایران رابطه ای منفی وجود دارد.